

Forfatter: Jacobsen, Jørgen-Frantz

Titel: Udrag fra Nordiske Kroniker

Citation: Jacobsen, Jørgen-Frantz: "Nordiske Kroniker", i Jacobsen, Jørgen-Frantz: *Nordiske Kroniker*, 1943, s. 145. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacobjf_02-shoot-idm139956849151088/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Nordiske Kroniker

at drikke af dens ferske Vand og hvile sig i det søde Græs ved dens Bred. Og man tænker, at de Ugifte maaske ikke har det saa glædesløst.

Men ude i det salte Vand pruster Sælerne. Undertiden ser man deres runde, vaade Hoveder dukke op. Længe kan de staa oprejst i Vandet og med Nysgerrighed betragte Baadene, som sejler forbi. De er Sjeyndirs egentlige Beboere, reelle nok naar man fanger dem, men ellers som alt andet paa dette Sted omgivet af Ensomhedens Mystik. Selvfølgelig har Folkefantasien ogsaa digtet Eventyr om dem — kan det være anderledes? Folkefantasien er som en Del af Naturen, en Slags Fauna, der i sin Tid levede vildt i alle Lande, men som nu kun findes tam og med rindende Øjne i videnskabelige Tremmekasser med paaskrevet Nummer og Findested. Paa Steder som Sjeyndir kan man aabne saadanne Tremmekasser, og man vil se Fantasiens groteske Albatrosser løfte sig paa deres Vinger og hjemmenvant slaa sig ned paa Bjerghamrene og Kystens Klipper.

Om alle de Selvmordere, der fra det høje Land kaster sig ud i Havets Blaadyb, fortælles det, at de forvandles til Sæler. Og i Bølgernes dunkle og grumme Dyb maa de leve deres Liv, ro sig frem mod den stærke Strøm og kæmpe med Brændingen mellem Skær og Klipperev. Paa Sælens Vis bor de i de vældige Grotter i Fjeldenes Fod og hviler paa de store Stenheller inde i Mørket. Men en Gang om Aaret, paa Helligtrekongers Nat, faar de Lov til at lægge deres Ham, og da er de Mennesker igen og danser og fester med hverandre inde i Grotternes Dyb.

En modig Mand dristede sig engang til at belure Sælfolkets Dans, og det bragte ham ind i et skæbnesvangert Kærlighedseventyr. Han stjal en Sælkvindes Ham, og trods hendes Graad og hjerteskerende Bønner tvang han hende til at følge med til Bygden. Der giftede han sig med hende, og hun fødte ham Børn. Paa Færøerne lever der endnu Mennesker, der stammer ned fra den skønne Sælkvinde.

Men Sælkvinden selv kunde aldrig glemme sin første Kærlighed i Grotten, og mens hendes Mand en Dag var paa Fiskeri, bemæg-